

Передплата

за «РУСЛАНА» вносять:

в Австрії:

за цілий рік 20 кор.
за шість місяців 10 кор.
за чверть року 5 кор.
за місяць 1-70 кор.

За границею:

за цілий рік 16 рублів
або 86 франків
за шість місяців 8 рублів
або 43 франків
Поодинокі числа по 10 сот.

РУСЛАН

«Вирвеш ми очі і душу ми вирвеш; а не возьмеш милости і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділя і руских свят о 5½ год. пополудни.

Редація, адміністрація і експедиція «Руслана» під л. I. пл. Домбровського (Хорунщина). Експедиція місцева в Агенції Соколовського в пасажи Гавемана.

Рукописи звертає ся лише на попереднє застереженє. — Рекламіці неоплачені відкидують від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 20 с. від стрічки, а в «Надісланім» 40 с. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 30 с. від стрічки.

Революція в Росії.

(X) Слова висказані кн. Трубецьким до царя Миколая справдили ся скорше, як можна було думати. В неділю вибухла в Петербурзі революція, перед царською Зимовою палатою полила ся кров безоружних робітників, котрі під проводом єврейського Гапона, у фелоні і з хрестом в руці, кликнули перед оружними рядами козаків і з дитячою наївністю благали: «Помилуйте, не стріляйте, пустіть нас до царя, ми не йдемо проти царя, а хочемо єму сказати щирю правду!» Тимчасом козаки під командою в. кн. Володимира не помилювали, спершу почали обрабляти безоружних нагайками, а відтак пішли і вистрілами. Цар не вислухав розумних голосів, що доходили до него з поважних зборів, не хотів прийняти відпоручників широких верств робітничих, що з священником (день перед тим анатемізованим через митрополита) на чолі бажали предложити єму свою просьбу, котра кінчила ся словами: «благаємо волі або смерті», а дав послух тим нещасливим дорадникам, що покликани на Росію всю ту неділю, в яку она тепер попала, рішив ся глядіть захисту за оружними рядами війська і поліції, котрі довели до проливу крові.

Тоді наряд побачив, що нещасні дорадники царя відвели его від доброї думки, розпука обгорнула всіх, наряд кинув ся до самооборони, виривав оруже офіцерам і жовнірам, кольчатими дротами відгороджував ся від напору війська і поліції, а небагом показали ся барикади на справедливим бовищу петербурским. Коли страшно покалічених і убитих переносено до повозок, щоби їх упрятати з бовища, наряд здіймав шапки з голови, кричав «урра!» а офіцирів, що спішили скороходами і самоходами на бовище, поривав і обдирав з одежі і оружя. Се були люда, які змо-

глоб зобразити хіба шекспірівське перо, бо такої революції не знала ще історія. Стільки терпелювости, стільки уміркованія і розваги, стільки справді дитячої преданности для свого монарха, обманюваного чиновництвом, не проявив ще ні оден наряд, що поривав ся до революції, що домагав ся усунення кайдан і в'язанія волі, а сим показав, що не хотів нищити монаршої влади, а навпаки звертав ся до неї яко одинокої своєї надії, по котрій сподівався ся певно свободи і волі.

Тимчасом між царя і наряд станули лихі дорадники, що довели до проливу крові, думаючи тим скрити і обезпечити царську самовладу. Одначе се не поможе повернути назад тої могутної струї, яка захонила вже всі верстви суспільности в Росії, почавши від найвишнійших дворян, а скінчивши на чорних робітниках. Навіть колиб повело ся війську криваво згнестися сей рух, не скінчить ся сим революція, а найде широко і далеко голосний відгомон в цілій державі.

Те, що почало валити ся, не дасть ся уже піддержати і направити. Урядова Росія очевидно буде намагати ся перед Европою все те замазати, але навіть урядові висти, які дістали ся до Европи, показують, що й урядові круги не в силі затаїти вже правди. Йорданське свято показало, що Росія урядова не може обезпечити навіть життя репрезентантів чужих держав, котрим грозили гарматні вистріли і цар може подякувати своїм дорадникам, котрі так его обманювали, влєвляючи его, що найбезпечнійший захист дає єму оружене військо. В неділю цар Миколай II. міг стати Великим, наколиб Сун вислухав благального голосу широких верств, єму горячо преданих, котрі навколїшках залєвляли, що ручить за життя і безпечність царя. Нещасна доля судила єму інакше.

Зимова сесія державної ради.

(+) Вівторок 24. с. м. почала ся зимова сесія державної ради серед доволі корисних виглядів. Посольській палаті представило ся обновлене міністерство з міністром-президентом бар. Гавчом на чолі, котрий при сій нагоді проголосив програмову річ, подану вчєра в нашій дєєвівку в цілій основі. Головним змаганєм теперішнього правительства буде, зробити посольську палату тривало роблящою, а новий міністер президент на основі переговорів з представниками всіх важнійших сторонництв парламентарних висловив надію, що по довголітній аястої настане тепер «доба роботи», хоч не міг, зовсім природно, висказати ся про те, як довго тривати ме та доба роботи. Можна одначе майже напевно сподівати ся, що правительство бодай в зимовій сесії, що тривати ме до великоднїя н. ст., не зустріне ся з поважійшими перепонами і трудностями.

Ся успішна і спільна робота парламентарних сторонництв має правительству улекити переведеня другої важної задачі, а іменно зближеня і порозуміння поміж Чехами і Нємцями, одначе про сю справу міністер-президент не висказав ся ширше в програмовій річі. Інаше пятак в тім напрямі, що чеській сейм, в котрім правительство буде старати ся довести до успішної роботи, в законною видівнею для переговорів і порозуміння обидвох народів, велить догадувати ся, що правительство бажє після моравського вайрця допровадити до утвореня чеського виділу угодового.

При сій нагоді зазначав бар. Гавч., що єго правительство є урядниче і відносить ся безсторонно є супроти всіх народностей, а важною задачею вважає також здоровий економічний розвиток і тому буде пособляти промислови і хліборобству, а в тій цілі змагати ме до ухваленя промислової новелі і закона про робітничє обезпеченє. Мпмоходом лише пятак був міністер-президент про австро-угорську угоду і торгові договори, котрі зможуть чимало

Микола Ковальчук.

На заробітках.

Не в розкоші вибирав ся є світ — світ далекий, незнаний.

— Піду, зароблю — думав.

А мати так заводить. Серце материнське не любить розлуки, а може — може воно почувало лихо.

— Не йди! Сину, це їди.

— Мамуно, погинемо з голоду...

— Не журясь. Адже якось жили до тепер. Біг батько...

— Не нам, Я верну за рік — два, як зароблю троха гроша.

Не послухав. Бадьорно збирав манатки, пакує у звій — перебираєсь у инше платте нове, панське, мовляв щоби люди не сьміялись.

Лєдві відратували нещасну. А так заводила... Серце товкло ся, скакало — радеб полетїти там — ген за ним, у той світ...

Поїхав Івасько до Гамерики.

Мій Боже, чи то він перший?

Тільки їх переїхало. Та з нашого лишень

сєла в там кільканадцятєро люда — сама молодь — на заробітки вибрались. Він читав від них листи; все описували гарне життя у тій... зачарованій країні. Правда, часом завєвїла струна на безнадїану сьмну пугу, але він не чув дїєгармовї — вночім вона й не гуєто брєвїла.

— Зле нам, най і другі покушають того раю? Чи се завість?

А може хотять свєє лихо приспати... чужою бїдою.

Дарма!

Коби тільки через море!... Сьмішвий ти море то твій приятель — друг найщирший. Його хвильовання колинуть твою душу зболїлу...

Ному пригадує ся то сльце бїдне, нужденне, тїї хатки, що ріжним способом покривляють ся собі взаїмно — глузують з себе... Та похилилась в право — друга на збитки товарищї ведолїла лїво, а инша не оглядаєсь на нікого... вона впередь похилилась так і думá про свою самостїївнїсть.

Еге, сей вік еманцапаци!

...І злиднїв...

Хто їх не знає?

Він думав. Аналізував. Прирівнював — вже троха сьвіта побачив — сьвіта, людий.

Вислїд йому не подобавсь.

Та що з того?

Коби борше до землі. Вона його ратунок.

Ой та борба о хлїб насущний!...

Морському велитови довгє силатив, здорово в процентом. Він вже так тїпав ся, що ось — ось і промкне ся непобачений.

Ага!

Та це добре, о своїх силах поканув єю погань, що вічно дїше-свице, плєще, начєб сьмїли цілого сьвіта заглушити хотїла.

Але чи годєт?

???

Волько «відобрав» його.

Волько...

Розумїє ся, а хтожби инший.

Вольки, Абрумки, Срулі всюди акліматизують ся.

І Ньюборк то таков «всюди».

«Слав» Ісусу Христу!

«Дорогі Мамуно! Пишу до Вас той лист і доношу о своїм поведженю. Я вже в Гамеріці. Роботи ще не маю. Волько обїцав дати якусь роботу, не богато платну, але все більше, як там, у вас. Я тепер ще у нього. Він має склепник. Помагаю му. Не журїть ся, як тільки зароблю грошїй, то Вам зараз пішлю тай повідда-

причинити ся до економічного підняття мо- нархії.

Окрім сего замітні є дві точки в програ- мовій річі міністра-президента, а іменно лагі- дний протест проти новорічної промови гр. Тіса що до пересунення точки тяжести на угорську націю (ми се обговоримо в окремій статі). Бар. Гавч вневняє, що робота рада державна роз- віє всякі побоювання в тім напрямі і пояснює при тім, що гр. Тіса ужив сего звороту, щоби Угрів заохотити до побороювання обструкції.

Друге місце відносить ся до становища, яке думає правительство зайняти в справі пола- годи німецько-чеського сиору. Міністер-президент зазначує в своїй річі, що правительство пови- тає радо всяке змаганє, яке в тім напрямі зро- били би сторонництва і буде се змаганє піддер- жувати, але застерігає собі також самостійні постанови. Сей зворот вказує на те, що теперішнє правительство бажає визволити ся від вето німецьких сторонництв, а хоче мати сво- бідну руку. Зворот сей занепокоїв німецькі сто- ронництва, котрі боять ся знов, щоби правитель- ство не зробило яких уступок Чехам поза їх плечима і думають домагати ся від бар. Гавча поясненя, а крім того ухвалили в своїх влобах займатися сиуроти правительства поважно вижидаючи становище.

Замітно, що др. Форшт, одєн з видій- ших представників лівого крила молодческого, в розмові з журналістом N. fr. Presse, зазначив рішучо, що Чехи по уступленю д-ра Кербера мають вільні руки, залишають обструк- цію і звертають ся до позитивної роботи, а навіть не настають на скорє здійсненє своїх до- магань що до внутрішньої урядової мови чеської і другого чеського університету, а лишают ся на північній час. Тепер же бажають вихиснувати останні два роки сеї періоди державної ради, щоби довести до утвореня коаліційного міністерства, в котрім би були заступлені Німці, Чехи і Поляки, щоби тим способом забезпечити тривку роботу законодавчу в дер- жавній раді.

Події в Росії.

Вчорашній день в Петербурзі.

Російська телеграфічна агенція доносить: Ніч з вівторка на среду минула спокійно. Тіль- ко на Васильківськ. Острові було чути стріли. Патрулі перетягали через цілу ніч і слідили за всіма проходами. Групи робітників снують ся по головних улицах, але поводити ся спокійно. Склепи позамікали. Патрулі і вчора ходили ці- лий день по місті. З дневників виходить тільки два правительствениі органи: «Правительственой Вестник» і «Русской Інавалід». В висших школах не відбувають ся виклади. Професори політехні- ки з ректором на чолі взяли участь в похоро- нах поляглих підчас розрухів студентів і робіт- ників. В невській фабриці явили ся робітники

ете то, що ся на дорогу позвичало. А шпідь що, бо мені дуже тужно без свого краю — ту ниці люди. Поздоровляю Вас сердечно по сто тисяч разів» і т. д. і т. д.

А здоровля!

Воно не удостоилось згадки в листі. А без нього ніколи в писемі нашого селянина не обійде ся.

Ага! Не обійде ся — а ту мусіло...

Що буде писав, що є неадекватний; ще би ся мамуви гризли, а помогти нічо не допоможуть. Та то впрочім перейде. От здорожений.

* * *

Івасько вже у ковальні — робить, як тіль- ко хлоп наш на чужині робити вмів. А це коли надіє ся доброї плати. Неправду кажуть ті, що мовляв, хлоп лівиний — брешуть. Най би вони поглянули, як він Божу давню прогарує під землю, як він надвигає ся вугля — костий своїх не чує.

Гроші заробляє... До дому післав двіста корон. Тож то було втхи. Прислав гроші... Сип... Забула, як працювала, наче в сирі морилу сива проводила. Гроші... гроші... гроші... а з ними життя, то тяжке життя, а таке любе...

Пому що динни тяжше приходить дихати. Сухий кашель часто його мучить — нераз, як

відобрати решту заробку, ате поводили ся зон- ім спокійно. — В реальних школах і гімназіях піднято науку наново. Куратор научного округа оголосив, що за причину неходження до школи востарчає поданє обави перед розрухами. В двох фабриках тютюнових виробів робітники повер- нули до праці.

Загальне положенє.

В Петербурзі, як бачимо, успокоєло ся на улицах майже зовсім, а страйковий та демон- страційний рух перекинув ся до інших міст, головню до Москви. Там страйкують робітники 20-ти середних фабрик. Збори фабрикантів звер- нули ся до правительства з просьбою, щоби до- ти не робило ужатку з оружя, доки робітники не стануть допускати ся насильств і рабунку. Вчора в полудни устроїли робітники велику де- монстрацію. Війско розганяло демонстрантів ша- блями. Коло год. 4. по полудни 3000-на товпа робітників стерла ся з війском, яке дало огня і ранило кілька осіб. Вечером привернено спокій. З Ковна, Кишинєва, Ревля, Рига, Саратова і О- деси доносять про демонстрації і страйки. Однак важнішим може моментом у тім кон- ституційнім руху є маніфестації російської ін- телігенції в єго користь. Страйковий рух прогуде скоро, та лишить по собі незатерте вражінє пролитої крови. Та тепер російська інтелігенція переняла на себе завданє спокійними, самосві- домими маніфестаціями вести дальше уперту хоть тиху борбу за конституцію. Все вказує на те, що царат вже пережив ся в самій Росії і у власнім своїм інтересі буде мусів поділитись своєю власттю з народом.

Похорон Савініна.

Вчора відбув ся в Петербурзі похорон сту- дента тамошньої політехніки, який в огороді Але- ксандра згинув, влучений п'ятьма кулями. В по- хороні взяв участь директор політехніки кн. Га- гарин, всі професори і коло 2000 публіки. Тру- мну несли студенти. Один зі студентів виголо- сив над гробом промову, в якій сказав: Хорони- мо нашого товариша, жертву насилья деспотич- ного правительства. Наш товариш не жив, але пам'ять невинно перелитої крови, єго дух, живе серед нас і виває до безпастанної борби за справедливість і право. На гробі зложено багато вінців. Похорон відбув ся на кошт політехніки. Професори перервали виклади. Слухачі політех- ніки ухвалили свою солідарність з професорами. Рада політехніки ухвалила резолюцію, виказую- чую обуренє з причини масової різні. «Застріле- ний дня 22. січня слухач політехніки — каже резолюція — є одною з жертв нападу оруже- них посів на безборонну, спокійну товпу. По- дії з 22. січня доказують, що в Росії не є без- печенє навіть житє спокійних горожан».

Маніфестації інтелігенції.

Кн. Святополк-Мірський прийав вчора за- ступників петербурської преси, які вручили єму резолюцію редакторів і петицію. Один з членів депутації вказав на konieczність свободи преси і пірве, то ледви дихає. А коле... То з умученя... І працює дальше. Сонце раз на тиждень видить. А воно йому нащо — гроша не дасть... Другі дві сотки пішли у його край.

Обіцяв ще прислати.

«Так живо не перейде... Троха нездоровий».

Але при читаню листу перейшло воно незамітно — се інтермеццо, таке зватне.

«Троха... То треба розуміти...»

Не довго помасав — по півтора році вертає домів. «Ту лівиний край, нездоровий... Там у своїх розживе ся — — —

Розжив ся.

Через місяць знов зазвеніли — та так жалібно голосили. Єгомоєть правили панахиду, службу Божу, красне «подзвньюване» мали...

А маги?

Ії не багато треба. Єгомоєтеви вже й за євій похорон заплатила. На церкву дала проче. А її нащо тепер гроший?.. Вона богачка... Івась прислав гроші... ще пришле... Го! в Гамеріці то є гроші... Він заробляє...

Ха... ха... ха...

на се, що земства мусять бути скликалі на кон- грес, бо се є єдиноким способом заспокоєня умів. Кн. Мірський відповів, що розслідить пети- цію, однак не може рішати в висше наведених kwestиях, бо сі справи належать до обсягу ді- лья Трєпова. — На вчорашнім засіданю міської ради петербурської радий Набуков іменем 16 радних поставив слідуєче внесенє: Урядовий комуникат потверджує те, що бачили всі мешканці міста, що іменно дня 2. с. м. військо стріяло до робітників, які з петицією до царя ішли до Зимової палати. Рада м. Петербурга є сям обурена до глубини і заявляє, що такий факт підкопує підвалини європейського порядку. Рада признає своїм обовязком підперти пошко- дованих і ухвалити квоту 25,000 рублів для ра- нених і для родин, оставих по убитих. Председа- тель Дурново не хотів піддати внесеня під голо- сованє. На се радий бар. Корф поставив внесе- нє, щоби рада ухвалила 25,000 руб. для пошко- дованих, не заставляючи ся над тим, чи они винні, чи ні. Се внесенє прийато знатною біль- шістю. — Перед повітовим судом вела ся вче- ра розправа о убійстві двох богатих женщин. Адвокат, забравши голос, заявив, що зайшовші події не дозволяють єму на совієне сповненє обовязків. Так само провідник лави присяглих заявив, що зворушенє є наслідок послідних по- дії не дозволило би їм видати безсторонний вирок. Супротив сего председатель замкнув роз- праву. — Після Berliner Local-Anzeiger-a рішило російське правительство замкнути всі універ- ситети в царстві. У відповіді на се університетські студенти в Петербурзі заявляють, що хотій би отворено наново університети, они не стануть скорше учацати на студії, доки не будуть спов- нені жаданя російського народу що до наданя конституції.

Резолюції земств.

Таврицьке земство ухвалило односторонно адресу до царя з жаданями горожанської рів- ности, свободи сумління і віроісповіданя, свободи аборів і вибору заступників для співучастя в за- конодавстві. — Подібно симбірське земство голо- сами 14 своїх членів ухвалило ось яку резолю- цію: Підчас нашого цілого життя ми були при- мушені мовчати і глядіти, а не могли говорити. У всіх наших нових думках добачували власти червону мару, яка немов то грозила знищенєм підвалин держави. Через 40 літ без перерви ми стверджували, що все діє ся добре. В сеї сло- сіб привичаємо ся до думаня, що кожда инша заява є злочином стану. Се становище пониже- ного до ряду невільника народа, викликало в Росії переселенє, якого не можна залагодити половичними зарядженями. Росія є на дорозі цілковитого упадку. Небезпечність, яка грозить вітчизні, є величезна і то не лише зі сторони зовнішнього неприятеля, з котрим веде ся тепер війна, але і зі сторони внутрішнього неприятеля, против якого бюрократія так довго боролася в шкідливий спосіб. Небезпечність містить ся у здержаню загального розвою, викликаним бюро- кратією. Російській нарід здержано штучно в єго природнім розвою. Заступники земства мали нагоду говорити чесно про лихі російські відно- сини. Бюрократи хотіли унеможливити і єго дис- кусію. Відмовлено апробати дотячюго внесеня і адреси, в якій ми хотіли дати вираз сему, що нам наказує наше сумління. Президент земства не допустив до сего. Таке поведєнє є злочиним супротив вітчизни, якій грозить небезпечність. Тільки вибрані і вільні заступники народа мо- гуть освободити Росію з теперішнього положеня. Сі заступники мусіли би завсєгда брати участь в законодавстві, в контролі над бюджетом і ді- яльністю аластий і они би то вказали Росії нові дороги, повні хвали.

Політичний перегляд.

В державній раді мимо найліпших го- роскопів заванувала хвилево мара обструкції. Зі 118 наглих внесенєв цюфнено всі крім 14, по- ходячих від чеських радикалів і ті внесеня му- сить палата полагодити перед приступленєм до дневного порядку, а се утрудняють чеські ради- кали своїми обструкційними промовами. Однак надії на добрі вигляді через те не зменшили ся, бо мале число 9 чеських обструкційністів не

в силі довший час вести обструкції. Вирочим всі сторони державної ради бажать собі єї правильної, законодагної діяльності.

З Угорщини надходять чимраз тривожніші вісти з виборчого руху. Вибори мають перевести ся до дня 4. лютого, а вже тепер проявляють ся злочинні вибрики загорілих опозиціоністів. Найчастійшим средством мести є піднал. В купелевій місцевості Поршек в Семигороді опозиційні агітатори напали на купелене заведенє і піднали єго з причини, що властитель голосував за ліберальним кандидатом. В Будапешті панує велике збурєнє, однак мимо сего шанси при голосованю в поодиноких дільницях перекидали ся вчєра на користь правительствєнной партії.

Нове французьке міністерство, утворєне новим президентом міністрів Рувєром, має слїдуючий склад: справедливість — Шоміє; заграничні справи — Делькас; внутрішні справи — Етєн; війна — Берго; Мораварка — Томзон; колонії — Клементєл; публичні роботи — Готіє; просвіта — Бєппєн-Мартєн; торговля — Дюбіф; рїзництво — Рує; підсекретар стану для красних штук — Дижарден — Бомєц; финанє — Мєрлю; пошти і телеграфи — Бєрард.

На передвєчерашнє засїданє гульської комісії прибуло також кілька дипломатів і багато пань. Провідник Фуріє повідомив, що визоди свідків будуть протоколувати ся найперше на рідній мові свідка. Перєслухувано з черги капітана англійського парохода, який описував хвєлю, коли завважено російську ескадру на Північнєм морю. Адмірал Дубасов обвиняє свідка рядом питань. В полуднє визнавав адмістратор рибацького товариства Бєхін і давав пояснєня про склад рибацької флотилії підчас події коло Гуль. Свідок перєчить немов би між флотилією находив ся був якийсь чужий воєний корабель, або на рибацьких лодях находили ся воєні матеріяли і торпєди. — Деякі дєвнички доноєть, що в лонї комісії прийшло до таких непорозумінь, що тільки завдяки інтервенції провідника не прийшло до відрочєня засїдань комісії на неограниченний час.

Про япаньско-російську війну заглибли вараз всі, навіть приватні вісти. З Владивостока довозять до Лондону, що направлєні кружляки «Росія» і «Громобой» приготавлиють ся разом з торпєдєцями до виїзду на цитайське море задля охорони російських кораблів з угльєм. Бюро Райтера подає рївночасно а Токио, що япаньський департамент маринарки занятий утворєнєм нової ескадри для спеціальної служби; якого рода має бути ся служба, не подає ся до публичної відомости. — Над Шагом ситуація незмінєна. Обі сторони радше вичікують атаку, знаючи, що кождий атак контувати мє тисячі людського життя, а реального успіху не принєє, чим би самі нападати. Вирочим Япанці числять багато на тяжку артилерію з від Порт-Артура і підчас сєї тишини аєвно переводять єї до боевої лїнії. Ся перевага далекострільної артилерії може стати справді рїшаючим фактором в будучій битві. — Флота Рождєственського стоїть біля Мадагаскару на повнім морю серед тропікальної спекы, яка тепер там панує. Виравді на східнєм побережю Мадагаскару бачєво чєтири япаньські скороходні судна, однак адмірал Рождєственський висказав перєсвідчєнє, що Того не зробить сєї похибки, щоби в цілою флотєю загаяв ся аж так далеко від своєї операційної підстави. Цілю поодиноких япаньських судєн при східних берегах Африки може бути тільки вивідуюча служба, а против їх можливих, підступних атаків забезпєчує російську флоту служба строгого носєтєля. Російська флота адм. Рождєственського числєть 45 воєних кораблів і дождєдє дальших підмог з Європи.

ВІД АДМІНІСТРАЦІЇ. При змінї місяця проєсно наших Вп. Передплатників в скорє відновлєнє передплати, зглядно в вирівнанє залєгlostий та о приєднуванє нам нових передплатників.

НОВИНИ.

— **Калєндар.** В суботу: руско-кат. Павла Тивейск.; римо-кат. Кароля Вєд.; — В недєлю: руско-кат. 30 по Сош. Поклон.; римо-кат. 4 Н. по 3 К.

— **В справі конкурсу „Михайлової премії“** отержуємо таке письмо: В порозуміню з головою товариства „Просвіта“, д. Ю. Романчуком, подаю до відомости, що засїданє конкурсової комісії, вибраної для оціни історичної повісти п. в. „Ярошенко“ відбудє ся дня 15. л. лютого (на Стрітенє) о год. 6. вечєром в кімнатах товариства „Просвіта“. Премія виноєть 700 корон. До конкурсової комісії входять окрім фундатора, Михайла Тишкевича, голова тов-а „Просвіта“, д. Романчук, зглядно єго заступник, др. Кость Левицький, пос. Ол. Барвіньський, радник Вахнянин, проф. др. Стоцький, др. Олександр Колєсса, др. Іван Франко і підписаний. Колиб хто з членів конкурсової комісії хотів пригадати собі зміст повісти „Ярошенко“, зглядно прочитати єї, аволить віднєсти ся по рукопись до головного Виділу Товариства „Просвіта“ у Львові. У Львові, дня 27/1 л. 1905. р. *Кирило Студинський.*

— **3 драм. тов-а ім. І. Котляревського.** Отєсам пригадує ся П. Т. членом нашого товариства, що загальні збори відбудуть ся завтра в суботу дня 28. с. м. о 4. год. в „Академ. Громаді“ Ринок ч. 10 І. п. і просить ся їх о як найчисленнійшу участь. — *Виділ.*

— **Для Львовян.** Пригадуємо, що вечєрнїї з танцями „Музичного Кружка“ „Академічної Громади“ відбудуть ся в суботу дня 28. с. р. Музичний Кружок постарав ся на ті вечєрнїї о гарні ручно мальовані карєти. Щоби присутнім гостям не нудилось підчас павз, відєнїває Муз. Кружок гарні шєні. Також постарав ся Кружок о усунєнє перешкоди прибути на вечєрнїї по театрі, бо представлєнє в рускїм театрі заче ся о 7 год. а вечєрнїї о год. 9½. Вєтуп від особи І. К.

— **Більше чємности!** Віїт в сєлі Б., бобрєцького повіта, одержав до виконання отєєї приказ (єтєлізованій по польськи): „Д.“ ч. 1140. Бібрка, 18. с. р. 1905. Взнає ся громадєку зверхність приєстави ти пана Ст. Ш. учителя в Б. до тутєшного ц. к. Староста, бюро 3, на дєнь 25. с. р. 1905, бо в противнїм разі будє він приєставлений ц. к. жандармерією. Підписаний: *Гродайський* за ц. к. Староство. — Від разу так „чємно запросити“ інтєлігентного чоловіка не кождий потрафить, бо навіть віїт був в клопоті, як має перетранєспортувати пана профєсора до староства. Такі прикази радимо на будучє пояснити, а пояснєня найде в Гродайській в книжцї п. в. „Der gute Ton“.

— **3 Відня** пишуть нам: На будову народного театру у Львові зложили на руки підписаного на разі отєї Добродії зобовязанє, плати в довідних ратах в р. 1905 (в корєлах): Теод. Бачинський 50, др. Іван Берєзницький 48, М. Дієстрійський 40, др. Антін Савчинський і др. Тишкевич по 25, Гр. Дємчица і Нак. Дєквє по 24, Максим Дуткевич, І. Мазуркевич і др. Миколаєвич по 20, Мих. Бєліньський, Ів. Бєрєзєвський, М. і Н. Гринєвський, Орєст Даскальок, Ів. Зілинський, Вас. Іванецкий, Роман Ієдишевський, Богдан Левицький, Франко Маруєяк, Мєлєн, Улян Ніжанковський, Осип Назарук, Лев Посацький, пна Гол. Прокєшєва, Роман Прокопович, Бол. і Лев Т. Савчинський, Юл. Ситник, В. і Лев. Сілецький, Роман Сірецький Ів. Совій, Туєтановський і Олєкса Філіпович по 12, Вас. Гудз. А. Микитяк, Павло Стафівяк, Осип Турявський і Вол. Чанєльський по 7-20, Гнат Павлюк 7, Павло Бєлєй і І. Гаврилук по 6, Юр. Курдяк і Омєлян Бачинський по 5, Антін Івєцький і Ал. Данкєвич по 4. Разом платили в 1905 р. 639 К. На отворєнє і удержанє приватних шкєл середних зобовязали ся в р. 1905 уплатити: Роман Сембратович 100, Вол. Кушнєр 25, Лев Шварц 24, Стєпан Витвицький 7-20. Разом 156-20. — В. Бородайкевич 100 К. на отворєнє і кл. гімн. в Нєоровій під услів'єм, що отворєнє наступить ще 1. верєсєня 1905. Виказ зібраних грошєй як також і дальших зобовязань будє висєлати щомісяця. — *Максим Дуткевич, Відєнь, IX. Weissenhausg 1.*

— **Галицький Соломон.** Slowo polskie подає ось яку автєнтичну, як запєвнює єго дописуватєль, подію, яка збула ся в однім зі східно-галицьких містєчок: Двоє сєлян вєдо з собою сунєрєчку при чєрї про япаньську війну. Однє з них мазурколонїст був по єсторонї Япанців, а щє єго противник, Русия дуже боронив Москалів, горячий Мазур, унесєний „анїмїшом“ розвалив приятєлевї Москалів голову. Справа оєрла ся о суд, який видав справді соломоновий (?) вирок: Тому що російсько-япаньська війна вєдє не повїдчєнє суд здержує ся (!) від виданя вироку аж до єї покінчєнєя. Шкода, що автор не подав назва місцевости, щоби можна поінформувати ся у довідноє судї, на підставі якого параграфу він відмовив виміру справедливости, заборучєного основаними законами, та довідатись, чи був би видав такий самий „соломоновий вирок“, колиб припадково мазурєцький а не руский чєрєп був розбитий. Однак нам видає ся ціла ся історія вдуманою ад usum всепольского шовїнізму, бо Slowo polskie дуже радо заміщує диктерїю в яких „крефкї“ Польк побиває „оєнїжалего“ Русїна.

— **Сїчовий процес в Коломиї.** Обжалованї явил ся всі при розправі. По відчитаню акту обжалованя трибунал перєслухав першого з обжа-

лованих Юрка Соломїйчука, 48-літнього господаря на 5-морговім господарстві. Соломїйчук відповідає сьміло і єсно. До вини не почувєє ся, а за усєрєнє сїчових походів, які єму закидують, вжє був караний гривною в жабівськїм судї. На питанє прєсїдєтєля трибуналу Соломїйчук пояснює, що заснував „Сїч“ в Жабю 1. сїчня 1904, та описує цілю „Сїчий“ і склад єї старшини. Задачєю „Сїчи“ є гашєнє пожарів і гімнастичні вирави, крім того „Сїч“ має зєднати членів, впливати на них морально, вирвати їх з рук лихварів через закладанє крамниць, наклонювати до оєщадности і викорїнювати неморальність. Незгоди між членами полагоджував мировий суд товариський. Дальше Соломїйчук описує, як виглєдає похід Сїчовиків. Члєни мають топірці з мосєжними ручками, але пального оружя ніхто при собі не носить. На Сїчовиків дуже ворогують жиди бо Сїч відвертає від них вєнєства. Обжалований заперєчує, немов би захвалював чини Хмєльницького, або говорив о намірєній рїзні Полєяків і жидів. Про чини Хмєльницького вєдє з історії. Дня 28. цвєтня 1904 рано закладає „Сїч“ в Перєхрєснїм. Торжєство відбуло ся зовєсім спокійно. По полуднї прийшов в товаристві 15 до 20 людей на заснованє „Сїчи“ до Полєянок. З початку було спокійно, хоч було много людей, аж потім почав ся галєє, коли жандарми почали відбирати лєнти. Соломїйчук подає описля зміст своєї промови, яку в тих самих словах вислопуєвав на всіх зборах „Сїчий“. Він визнає Гуцулів до просвіти, до закладаня товариств, крамниць, до тєрєзности і спокоею та старав ся відводити Сїчовиків від бійок. В Полєяках по промові вийшов з людьми на двір і роздавав сїчєві відзнаки, почім вєступив з иншими на перєкуску до Семєна Гавучака. Там явив ся жандарм Пушка і наказав Гавучаковї давати Гуцулам шиво. Соломїйчук вийшов тоді до сїний і побачив старого Гавучака, якого назвав „костогризом“. Жандарм взяв сєє слово до сєбє і Соломїйчука хотів арєштувати. Гуцули при тим поводили ся спокійно. Дальше визнає обж. Гавучакова, як єї жандарм Пушка грозив караєном. Обж. Семєн Гавучак, 88-літній Гуцул, потверджує, що Соломїйчук назвав єго „костогризом“ та заявляє, що був 18 літ вїїтом, а мимо того в тим часі ніколи не було випадку, аби жандарма не послухано. Обж. о. Іван Попєль, парох в Довгополі, описує своєю просвітаню діяльність між Гуцулами. Закладає крамницї, читальні, помагав морально і матеріяльно Гуцулам подвигнути ся з темноти. До закинєної ємо вини не почувєє ся. Дня 25. цвєтня 1904 був на полі і дізнає ся від якоїсь баби про арєштованє Соломїйчука. Аби не допустити до розруху, вїїшов до Полєянок і успокоєвав товпу, а жандармам радив, не арєштувати тепєр Соломїйчука, поки товпа не успокоїть ся а потім взяв єго на ніч до сєбє. На проповіді не говорив про пащину, бо Гуцули тогє не зрозуміли би, бо ніколи панщина не робили. Говорив лише про вєволю духа задля темноти народа. Тепєр навіть старші сєляни вчуть ся з букварів читати. „Новомодних колад“ не кєльнортуєвав між сєлянами, бо в присланих єму 10 примірників 8 лїнило ся, а по одному взяв дяк і учтєль. Інші обжалованї при перєслуханю не почувєють ся до вини. Оєслєя трибунал приступив до перєслуханя свідків.

Всячина.

— **Найбільша фотографія на сьвітї.** На послїдній фотографічній виставі в Дрезні виставило товариство фотографічне в Берляні, Шетєгліц вєдичєзну фотографію, яка прєдставляла панораму неапольського заллєву. Та фотографія мала 12 метрів довжини а 1,5 м. ширини. Побільшенє зладжєно після оригінальних негативів, які мали формат доволі невзначий, бо обнямаючий лиш 22 до 27 ст. Після тих знимок зладжєно перші побільшенєя формату 15x2 м. Щоби владити таку велику фотографію, як сєє бажано, розпростєрто єї при утрєвалованю на величєзнє колєсо із 22 м-тровим обємом. Плани потрібні до того хємічного процесу понавляно до 3 рухомих кадній уміщєних під колєсом. До наводнєваня служила рива 12 м. довга а 2 м. широка. Фотографію висєлкуєвано в почи, щоби можна працювати під голім небом. Справні рєтушєри оєстаточнє викінчили велїканьську фотографію. Єї мали Нїмці висєлати на всєсєятнє виставу в С. Люї.

— **Бєзспїшна внаходчїсть.** Хто не подибав такого добродїя, що ажє щєсь вїнїшєво або бодай є вжє на певній дорозї до знаменитого внаходчу. Є їх багато навіть між нїмци Русїнами. До своїх внаходчєв припагують онї вичайно велику ціну: онї будуть в єтанї спєжєтувати найдрїбнійшу марнїцю та охороняти від всякого вєнєства, що щєєяним внаходчєкам мають принєсти величєзні мастєки — про те нічє ї казати. Бєда лиш, що ті висєкі замисли не сповнюють ся, внаходчєв ніяк довершити або оєнїтувати а вжє продати їх, то ні судя Боже! Таке дїє ся почастю і з внаходчєками в Нїмєччинї. В 1903. р. зєдєленє до вїмєцького уряду патєнтового аж 27.858 внаходчєв, а з того оєнїтуєвано лєдєв 10.610, отжє 16.848 внахо-

дів відкинуто або тому, що їх вже винайшов давно хто інший, або що не були цілковито переведені.

— Землетрясеня. Тесалію — як доносять з Атен — навістило знова землетрясеня. В одній оселі хати порозвалювалися а багато осіб потерпіло смерть, а ще більше піднесло рани. Зливи із послідних днів наробили в різних околицях Греції багато шкоди, головню ві Спарті, де вилив Евротос. В прочих околицях краю комунікація перервана. Здає ся, не так то й далеко від нас Греція, тимчасом у ній зливи й повення, а у нас відмерзають уха.

Наука, штука, література.

— „Русна Хата“ нова ілюстрована часопись літератури, штуки і сучасного життя, видала доси два числа з датами 5. і 20. січня с. р. В 1. числі поміщено крім поклику від видавництва ще отсі статі: Молитва за вітчину, нап. о. П. Карпінський. — Як мене мої татуньо женили, нап. Мстислав Рус. — Надзорість у дитині, нап. др. М. Кос. — Неясна справа, Кол. Міксана. — Український літературний рух в 1904. р. — В 2. числі містить ся кінець оповідання: Як мене мої тато женили. — Переписка Мих. Драгоманова з Наталією Кобринською. — Сильветка д-ра Адольфа Гедіна. — Мальований стрілець, новела Мих. Яцкова. — Неясна справа (далше). — В обох числах заміщено по дві великі ілюстрації та по кілька портретів і по кілька віршів. З сих перших чисел ще не можна судити про напрям видавництва, яке має сповнити важку місію яко орган руских родин.

Телеграми

з дня 27. січня.

Будапешт. Звісних доси вислідів виборів є 280. Вибрано 114 лібералів, 113 коштутівців, 20 дисидентів, 15 людовців, 1 народовець. В 4 округах будуть тіснійші вибори.

Президент міністрів Тіса перейшов в 4. будапештєнськїм окрузі виборчїм 1426 голосами проти Юлія Андрашого (1369 гол.). Міністер гонведів Нірі вибраний в 2. окрузі виборчїм Будапешту 1258 голосами проти б. міністра Даранїго (1134 гол.).

Мадрид. Міністерський кабінет подав ся до димівї, а король поручив Вілларверді утворити новий кабінет.

Льондон. Тутешні дневники доносять з Лїбави, що від вчєра горять там всі склади і варцїгати маринарки. Наслідком сєго трєта ескадра балтичка не буде могла поїхати на Схід.

Берлин. Торговельний договір Австро-Угорщини з Німєччиною підписано позавчєра вєчером.

Надіслане.

Др. Мирон Вахнянин

лікар клініки львівського універс., б. лікар клініки проф. Лейдена в Берліні

порядує у внутрішних недугах від 3—5 попол. ул. Академічна ч. 26. (мезанїн).

Окуліст

Др. ЯРОСЛАВ ГРУШКЕВИЧ

ординує

при ул. Личаківській ч. 19 А від 11—12 і від 4—5

ПРОФЕСОР Русин, прийме на станцію середних або народних, з цілям удержанєм та наукою. Зголошення: ЛЬВІВ ул. Вибрановського ч. 3, II пов. (2—6)

„Тревоги автора і видавника“ гумористична подія з натури

О. Я. Кониського

можна набувати в Адміністрації „Руслана“ та в обох руських книгарнях у Львові.

Ціна примірника на велїновім папері виносить всего 30 сот. (з поштовою пересилкою 35 сот.)

Colosseum

В пасажи Германів

при ул. Соняшній у Львові.

від 16. до 31. січня 1904.

Нова сензаційна

програма.

Щоденно о 8. год. вечер представлєнє. В недїлі і свята 2 представлєня о 4. год. попол. і о 8. год. вечером. Що пятницї High-Life представлєнє. Білєти вчаснійше можна набути в конторі Пльона при ул. Кароля Людвика ч. 9. З куплєним білєтом на фотєлі, лєжі і I-рядні крісла можна їхати даром на представлєнє омнібусами Кольосоє, які ждуть коло Відєнськї каварї.

Лєв Лопатинський.

Беата і Гальшна

трагєдія з другої половини XVI віку в 5 актах.

Цїна 1 К.

Щє в р 1891 прихильно оцінена рефєрєнтом краєвоєго драматичноєго конкурсу, др. Евг. Олесницьким, а відтак перероблєна наново, ся драма відзначає ся скондензованою акцією, трогачучими сценами і вірними характерами на тлі історичноєго кольориту. Тому і в читаню не тратить своєго вражєня

Набути можна в Ставропільськїй книгарні у Львові

Розклад поїздів залїзничих обовязуючий від 1. мая 1904.

(Приїзд і відїзд поданий після середно-європейскоєго часу).

о год.	Приходять до Львова (головний дворець)	о год.	Відходять зі Львова (головний дворець)
6:00	з Кракова, Берліна, Відня, Праги, Хирова	6:20	до Іцман, Яс, Букарєшту, Жидачєва, Потутор, Керєзмєзе, Чорткова (від 1/2—3/4), Сучави, до Підволочиск, Київ, Одєси, Бродів, Копичинєць, Гусєтина, Чорткова
6:10	з Іцман, Чорткова, Калуща, Дєлятина (чер. Коломию 1/2—3/4 вкл. в нед. і свята), Керєзмєзе (1/2—3/4 вкл.)	6:30	до Лавочного, Пєшту, Дроєбича, Борислава, до Яворова
7:30	з Рави рускої, Сокала	6:45	посл. до Кракова, Відня, Берліна, Праги, Жидачєва, Самбора, Закопаного
7:40	з Підволочиск, Одєси, Київ, Бродів	8:35	до Крнова, Відня, Праги, Ясла, Осьвянцима, до Лавочного, Хирова, Калуща, Ходорова
7:45	з Лавочного, Пєшту, Хирова, Борислава, Калуща	9:10	до Самбора, Хирова
8:00	з Самбора, Хирова	9:25	до Тернополь, Потутор
8:10	з Станиславова, Жидачєва, Потутор	10:45	до Черновєць, Дєлятина, Залїцк, Новосєлиця, до Беллї, Сокала, Любачєва
8:20	з Яворова	10:50	посл. до Підволочиск, Київ, Одєси, Бродів, Копичинєць, Чорткова, Залїцк, Гусєтина
8:55	з Кракова, Відня, Берліна, Варшави, Праги, Закопаного черєз Краві, Мєзєлїборча, Пєшту а Стрия, Борислава	1:55	посл. до Підволочиск, Київ, Одєси, Бродів, Копичинєць, Чорткова, Залїцк, Гусєтина
10:02	з Ринєва, Любачєва	2:45	посл. Іцман, Яс, Букарєшту, Потутор, Калуща, Жидачєва, Чорткова, Вижницї, Корєзмєзе
10:20	з Коломиї, Жидачєва, Потутор, Керєзмєзе з Лавочного, Калуща, Хирова, Борислава	2:55	посл. до Кракова, Відня, Берліна, Праги, Закопаного
11:25	посл. з Кракова, Берліна, Відня, Праги, Н. Саяча, Римакова, Івонїча, Сїмона, Хирова	3:05	до Стрия, Хирова, Борислава, Тухалї від 1/2—3/4 вкл., Сколього (1/2—3/4 вкл.)
11:40	посл. з Іцман, Чорткова, Калуща, Залїцк, Кїцманя, Новосєлиця (черєз Жучку, Вижницї)	3:30	до Ринєви, Любачєва, Хирова
1:30	посл. з Підволочиск, Одєси, Київ, Бродів, Грималова, Гусєтина, Копичинєць, Козови	3:40	до Самбора, Хирова
1:40	з Стрия, Хирова, Тухалї (1/2—3/4 вкл., Сколього (1/2—3/4 вкл.)	5:48	до Яворова
2:30	з Яворова	5:55	до Коломиї, Жидачєва
4:45	з Сокала, Беллї, Любачєва	6:20	до Кракова, Відня, Берліна, Варшави, Праги, Карльсбаду, Хирова, Пєшту, Н. Саяча
5:03	з Підволочиск, Київ, Одєси, Бродів, Грималова, Потутор, Залїцк, Гусєтина, Іваня пєстого, Скали, Копичинєць	6:40	до Лавочного, Пєшту, Хирова, Борислава, Калуща
5:30	з Кракова, Берліна, Відня, Праги, Осьвянцима з Іцман, Жидачєва, Новосєлиця і Сучави	7:05	до Рави рускої, Сокала
5:40	посл. з Кракова, Відня, Берліна, Праги, Івонїча	9:00	до Підволочиск, Київ, Одєси, Бродів
5:50	з Іцман, Букарєшту, Чорткова, Потутор, Жидачєва, Гусєтина, Копичинєць, Калуща	10:05	до Перемїшлї (1/2—3/4 вкл.), Хирова, Н. Залїца
8:40	посл. з Кракова, Відня, Берліна, Бродів, Варшави, Праги, Осьвянцима, Хирова	10:22	до Іцман, Чорткова, Залїцк, Дєлятина, Сучави
9:10	з Самбора, Хирова, Сїмона, Ясла	10:55	до Кракова, Відня, Бродів, Праги
10:00	з Підволочиск, Київ, Одєси, Бродів, Копичинєць, Залїцк, Скали, Іваня пєстого, Гусєтина	11:00	до Підволочиск, Бродів, Копичинєць, Грималова, Іваня пєст., Скали, Гусєтина, Потутор
10:20	з Лавочного, Пєшту, Хирова, Калуща, Борислава, посл. з Іцман, Яс, Чорткова, Жидачєва, Залїцк	11:05	до Стрия
12:20	посл. з Кракова, Берліна, Варшави, Відня, Праги з Тернополь, Бірок велїких, Грималова	11:10	до Рави рускої, Любачєва (що недїлі)
2:31		12:45	посл. до Кракова, Відня, Берліна, Варшави, Праги, Закопаного, Н. Саяча
3:25		2:51	посл. до Іцман, Яс, Букарєшту, Чорткова, Керєзмєзе (від 1/2—3/4 вкл.), Сучави, Кїцманя
		4:10	до Кракова, Відня, Бродів, Берліна, Праги, Пєшту, Самбора, Сїмона, Осьвянцима
			з двірцї „Підзамчє“
7:20	з Підволочиск, Одєси, Київ і Бродів	6:43	до Підволочиск, Бродів, Київ, Одєси, Копичинєць, Гусєтина, Чорткова
2:15	посл. з Підволочиск, Київ, Одєси, Бродів, Грималова, Гусєтина, Копичинєць, Чорткова	10:52	до Тернополь, Потутор
6:06	з Підволочиск, Київ, Одєси, Бродів, Копичинєць, Залїцк, Потутор, Іваня пєстого, Скали, Гусєтина, Бродів, Грималова	2:09	посл. Підволочиск, Бродів, Київ, Одєси, Копичинєць, Гусєтина, Грималова, Скали, Іваня пєст.
10:02	з Підволочиск, Київ, Одєси, Бродів, Копичинєць, Залїцк, Іваня пєстого, Скали, Гусєтина	3:31	до Підволочиск, Київ, Одєси, Бродів
3:04	з Тернополь, Бірок велїких, Грималова	11:24	до Підволочиск, Бродів, Копичинєць, Залїцк, Іваня пєстого, Скали, Гусєтина, Грималова

ПОЇЗДИ ЛЬОКАЛЬНІ.

Приходять на головний дворець:

з Бруховиць 6:42, 7:30 рано, 11:45 перед полуд. 3:00, 4:20 і 5:03 пополуднї, 7:54 і 8:59 вечером, (до 11/9 вкл.) з Янова 8:20 рано, 1:16, 4:45 попол., 9:25 вечером (від 1/5 до 30/1 вкл.), 10:00 вечером (від 15/5 до 31/8 вкл. в недїлі і свята), з Ширца 9:35 вечер (1/6 до 11/9 вкл. в недїлі і свята), з Любїня вел. 11:35 вечером (від 15/5 до 11/9 вкл. що недїлі і свята).

ЗАМІТКА: Час середно-європейскїй рїзниця ся від часу львівскоєго о 36 минут, а іменно 12 год. часу середно-європейскоєго — 12 год. 36 мин. часу львівскоєго. Нічні години від 6. вечер до 5:55 рано обєдєно рамками. — В мїстї продаж білєти значайній агенція часорисий Й. Ст. Соколовскоєго пасажа Гавємана 9, від 7. рано до 8. вечером. — Бюро інформаційне ц. к. залїзниц. державних (ул. Краснїх ч. 5.) удїляє полєненї в справах залїзничих, продаж білєти всїного роду і розкладї їзд, в годинах урядових від 8. рано до 3. пополуднї, а в недїлі і свята від 9. рано до 12. в пополуднє.

ТОВАРИСТВО ВЗАЇМНОГО КРЕДИТУ

„Дністер“

стоваришенє зарєєстрованє в обмежанює порукою у Львові, ринок ч. 10, дїм „Просвїти“.

ЧЛЕНАМИ ТОВАРИСТВА можуть бути тільки обєзпєченї трєвало в „Дністрі“ від огню. Члєнськїй удїл 50 К можнє вложити в ратах; вишєє 2 К.

ЧЛЕНИ ТОВАРИСТВА можуть зятягати **ПОЗИЧКИ** на 6%, за предложенєм відповідної гіпотєки або поруки; сїлату більших позичок розкладає ся на 10 лїт.

ПРИ ПАРЦЕЛЯЦІЯХ і инїшїм купнї землї нехай купуючі зєвертають ся за позичками до „ДНІСТРА“.

ВКЛАДИ ЩАДНИЧІ приймає Товариство на 4%.

З **ЧИСТОГО ЗИСКУ** дістають члєни дивїденду від удїлів а часть зиску призначає ся на **ДОБРОДІЙНІ ЦІЛИ**; дотєпер удїлено на церкви, бурєн, школи і т. п. **18.385 К.**

Стан 31. маї 1904:

Вкладин	1,698.746 К
Удїли	115.947 К
Фонди резервовї	23.522 К
Позички	1,403.472 К
Цінні папєри, лєок. в банках і на рах. бїжучий	506.994 К